

nej klasy Krafta należały do niej w okresach poprzednich.

Należy stwierdzić, że polskie piśmiennictwo odnoszące się do problematyki poruszanej w recenzowanej książce jest bardzo bogate. Dotyczy głównie drzewostanów sosnowych, a przedstawione w nich wyniki badań oparte zostały w wielu przypadkach na pomiarze wszystkich drzew na zupełnych zrębach badawczych, dobrze charakteryzujących analizowane populacje.

Jan Meixner

Piotr Prochal: MELIORACJE LEŚNE. Skrypt dla Szkół Wyższych. Wydawca — Akademia Rolnicza w Krakowie. Format A5, str. 194, cena 107 zł.

W 1983 r. został wydany skrypt pt. „Melioracje Leśne”, który zawiera wykłady z dziedziny melioracji wodnych, oraz agro- i fitomelioracji na terenach zalesionych. Skrypt jest przeznaczony dla studentów Wydziału Melioracji Rolnych i Leśnych Akademii Rolniczej w Krakowie.

Wstęp zawiera „Ogólne zasady melioracji leśnych”.

W następnych 7 rozdziałach omówiono w syntetycznym ujęciu poszczególne zagadnienia związane z pojęciem zasad organizacyjno-hodowlanych gospodarstwa leśnego oraz sposobami przeprowadzenia na tych terenach melioracji wodnych, agro- i fitomelioracji.

Rozdział II — „Podstawy Leśnictwa” — obejmuje: właściwości gospodarstwa leśnego, zespoły leśne, ich powstawanie i budowę, ekologię zespołów leśnych, wzrost drzew i drzewostanów, sposób użytkowania i odnawiania drzewostanów nasiennych.

Rozdział III — „Lasy w Polsce” — zawiera: procentową leśność regionalną województw, gatunki dominujące w naszych lasach, produkcję globalną leśnictwa.

Rozdział IV — „Las w gospodarce krajowej” — omawia: charakterysty-

kę krain przyrodniczoleśnych, typy siedliskowe lasów w Polsce.

Rozdział V — „Bilanse wodne terenów zalesionych”, a w tym: klimat, opady, retencje wody w lesie, zużycie wody przez las, ogólny bilans wodny w lesie, bilanse obrotu wody w lesie, bilanse wodne zlewni zalesionych.

Rozdział VI — „Aglomeracje leśne”, w którym Autor omawia metody techniczne i biotechniczne o charakterze rolniczym działań zmierzających do polepszenia warunków glebowych, szczególnie gleb słabych i zdegradowanych, przeznaczonych pod zalesienia.

Rozdział VII — „Melioracje wodne w lasach” — zawiera: charakterystykę i wymagania siedliskowe ważniejszych gatunków drzew, odwadnianie lasów, nawadnianie nawożące lasów, zagospodarowanie terenów meliorowanych, konserwację i eksploatację urządzeń melioracyjnych.

Rozdział VIII — „Fitomelioracje” zawiera kluczowe zagadnienia związane z oddziaływaniem lasu na zjawiska hydrologiczne w zlewniach rzek i potoków, tj.: wpływ lasu i zadrzewień na gospodarkę wodną (zlewni górzystych), oddziaływanie lasu na dynamikę odpływu wody.

Na końcu skryptu zamieszczony jest wykaz literatury źródłowej (134 pozycje autorów krajowych i zagranicznych). Ponadto skrypt zawiera 41 tabel, 62 rysunki, a w niektórych rozdziałach cytowane są aktualne zarządzenia resortu leśnictwa dotyczące melioracji wodnych w lasach. Z tego też względu, między innymi, skrypt ten godny jest polecenia terenowej leśnej służbie melioracyjnej do wykorzystania w pracach terenowych.

Opracowany w skrypcie materiał naukowo-dydaktyczny daje czytelnikowi w sposób esencjonalny właściwy pogląd na podstawowe zagadnienia związane z wodno-, agro- i fitomelioracjami w lasach.

Zbigniew Solski